

РЕШЕНИЕ

№ 31385

гр. София, 07.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5854** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 203 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 1, ал. 1 и ал. 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Образувано е по Искова молба на Д. З. Т. от [населено място], ул. „9-та“ № 4, депозирана чрез пълномощник - адв. А. Х., САК, с която против Столична дирекция на вътрешните работи са предявени обективно съединени иски, с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за обезщетение на имуществени и неимуществени вреди с общ размер на 7 000 (седем хиляди) лева от отменен с Решение № 1758/18.04.2023 г. по АНД 15326/2022 г. по описа на Софийски районен съд незаконосъобразен административен акт - заповед за задържане на лице № 2283з-1086 от 29.10.2022 г. издадена от полицейски орган – старши полицай при 04 РУ – СДВР. Претендират се законни лихви в размер на 1 850,75 лева за периода от датата на увреждането до завеждане на исковата молба, както и за периода от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на присъдените обезщетения. Заявено е и искане за възстановяване на направените разноски за адвокатско възнаграждение.

С Молба от 07.07.2025 г. (л. 31) пълномощникът на ищеца е конкретизирал предявените иски като е посочил, че

- периодът, за който се претендира обезщетение за неимуществени вреди е от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена заповедта за задържане – 16.12.2023 г. до датата на завеждане на исковата молба – 05.06.2025 г.

- имуществените вреди, чието обезщетение се претендира са за платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева за процесуалното представителство на ищеца по АНД №

15326/2022 г. по описа на СРС, НО, 110 състав – приложени са заверени копия на Договор за правна помощ и съдействие № 0946327 от 11.11.2022 г. и пълномощно на адв. П. Й. (л. 39 и л. 40) - обезщетението за неимуществени вреди, което се претендира е в размер на 5 400 лева;
- законните лихви за периода 16.12.2023 г. – 05.06.2025 г. относно претендираното обезщетение за неимуществени вреди са в размер на 1 100 лева.

В Исковата молба се твърди, че за времето от 16:00 ч. на 29.10.2022 г. до 11:30 ч. на 30.10.2022 г. ищецът е бил задържан в помещение за временно задържане в 04 Районно управление на СДВР в изпълнение на заповед за задържане на лице № 2283з – 1086 от 29.10.2022 г. издадена от старши полицаи при 04 РУ – СДВР. Като фактическо основание за задържането в заповедта е посочено – установени данни за извършено престъпление по чл. 155а, ал. 1 от НК, а като правно основание – чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Заповедта е отменена с влязло в сила на 16.12.2023 г. съдебно решение по АНД 15326/2022 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 110 състав.

Исковата претенция за обезщетение на неимуществени вреди е обоснована с твърдения за създаден страх от правозащитните органи в резултат на демонстративното задържане на публично място - в градинката на НДК, съпроводено със срам и неудобство, силно напрежение и унижение от принудителното отвеждане на преглед при лекар, незаконосъобразното извършване на обиск, които са засегнали честта и достойнството на ищеца, а и от възпрепятствания прием на назначената му медикаментозна терапия за времето на фактическото задържане. Сочи се, че здравословното състояние на ищеца се е влошило сериозно след задържането предвид и признатата 50% нетрудоспособност – получавал чести хипертонични кризи, влошило се качеството на съня му, изпитвал страх и притеснения от повторно задържане. Наложило се да проведе лечение в Държавна психиатрична болница – П.. Поставена му е диагноза „посттравматично стресово разстройство“, а след изписването му е предписана медикаментозна терапия за още 7 дни в амбулаторни условия.

В Исковата молба се твърди, че информацията за задържането на ищеца е станала достояние на живеещите в родното му [населено място], които веднага променили отношението си спрямо него. Говорели, че е „педофил“, което още повече засилило срама и неудобството му, и отключило чувство за вина. Често се стряскал на сън и се събуждал от мисълта, че може отново да бъде задържан. След опит да бъде нападат в дома си от възмутени съграждани ищецът се преместил да живее при сестра си. Незаконосъобразното задържане се сочи като сериозно засегнало доброто му име в продължителен период от време, което се отразило неблагоприятно и ограничаващо и социалните му контакти. Твърди се, че и към момента на депозиране на исковата молба ищецът излиза от дома си само когато се налага да посещава лекар и продължава да изпитва страх да се движи сам на публични места, опасявайки се от поведението на непознати.

Претенцията за имуществени вреди е обоснована с направените разходи от ищеца за адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител в производството по оспорване на заповедта за задържане пред Софийския районен съд по АНД № 15326/2022 г.

В писмения отговор на исковата молба, депозиран от процесуалния представител на Столична дирекция на вътрешните работи - главен юрисконсулт А. А. (л. 46 – л. 49), исковите претенции са оспорени и по основание, и по размер. Застъпено е становище за липса на доказателства за настъпили преки и непосредствени вреди за ищеца от отменения административен акт. Изложени са аргументи, че твърдените в исковата молба вредни последици от неимуществен характер се дължат на изключителната вина на ищеца и не подлежат на обезщетяване, съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ. Оспорени са и твърденията за документиране на действията по задържане на ищеца чрез видео заснемане от служители на СДВР и оповестяването им чрез социални мрежи на

неограничен кръг потребители. Алтернативно е застъпено становище за несъответствие на претендирания размер на обезщетението за неимуществени вреди с принципа за справедливост по чл. 52 от ЗЗД. По отношение на предявения иск за имуществени вреди е изразено становище, че заплатеното адвокатско възнаграждение за процесуално представителство в производството по оспорване на заповедта за задържане не подлежи на възстановяване, на основание на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. От съда се иска да отхвърли исковите претенции като неоснователни и недоказани, или да намали значително размера на обезщетението за неимуществени вреди. Претендира се юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ищецът не участва в проведените съдебни заседания. Процесуалният му представител адв. П. Й. (л. 28 и л. 58) поддържа исковите претенции. Ангажира писмени и гласни доказателства. Изразява становище, че събраните доказателства дават основание предявените икове да бъдат уважени. В представените писмени бележки от адв. Х. (л. 85 – л. 87) са изложени допълнителни аргументи за основателността и доказаността на исковите претенции. Поддържа се заявеното искане от адв. Й. за присъждане на претендираните обезщетения заедно със законните лихви. От съда се иска да присъди на ищеца и направените разноски в съответен на представените доказателства размер (л. 78 – Договор за правна помощ от 02.12.2025 г.) в съответствие с приложения списък по чл. 80 от ГПК (л. 80).

Процесуалният представител на ответника главен юрисконсулт А. А. също поддържа становището и направените алтернативни искания в писмения отговор на исковата молба. Ангажира писмени доказателства. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на Столична дирекция на вътрешните работи.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че исковите претенции са неоснователни и недоказани. Счита, че събраните доказателства в съдебното производство не установяват настъпили вреди, които са пряка и непосредствена последица от отменената заповед за задържане. Алтернативно предлага на съда, ако приеме за основателна претенцията за обезщетение за неимуществени вреди, да редуцира значително размера й като отчете събраните доказателства за значителния превес на вредните последици от разгласяването на информацията за задържането, за които ответникът не следва да носи отговорност.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на събраните по делото доказателства и становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Ищецът Д. З. Т. е задържан за времето от 16,00 ч. на 29.10.2022 г. до 11,30 часа на 30.10.2022 г., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, в помещение за временно задържане на лица в 04 РУ - СДВР в изпълнение на заповед рег. № 2283з - 1086/29.10.2022 г. издадена от полицейски орган при 04 РУ – СДВР – старши полицай К. С. Х. (л. 7 – л. 8 и л. 113, том I от ДП № 1505/2022 г. по описа на 04 РУ - СДВР). В Заповедта за задържане като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а като фактическо е посочен чл. 155а, ал. 1 от НК. Към Заповедта за задържане са приложени заверено копие на саморъчно попълнена Декларация (Приложение № 1), съгласно чл. 15 от Инструкция № 8121з-78 от 24.01.2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи (л. 9 – л. 10 и л. 115, том I от ДП № 1505/2022 г. по описа на 04 РУ - СДВР) и Протокол за обиск на лице УРИ № 228р-25946 от 29.10.2022 г. (л. 114, том I от ДП № 1505/2022 г. по описа на 04 РУ - СДВР).

С влязло в сила на 16.12.2023 г. (л. 38) Решение № 1758 от 18.04.2023 г. по АНД 15326/2022 г. по

описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110 състав (л. 11 – л. 20 и л. 32 – л. 38) е отменена заповедта за задържане на лице, рег. № 228зз - 1086/29.10.2022 г. издадена от полицейски орган при 04 РУ – СДВР – старши полицай К. С. Х.. Съдът е приел, че не са представени доказателства ищецът да се е укривал или да е възпрепятствал действията на полицейските органи, и в този смисъл е счел наложената принудителна мярка по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за непропорционална и несъответна на целта на закона.

От приобщените по искане на процесуалния представител на ищеца (стр. 3 от ИМ – л. 6) документи, приложени към Досъдебно производство № 1505/2022 г. по описа на 04 РУ – СДВР, пр. пр. 44239/2022 г. по описа на Софийска районна прокуратура се установява, че на 29.10.2022 г. в 04 РУ – СДВР, при условията на неотложност, по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК, с първото действие по разследване – разпит на свидетелите В. М. М. (л. 15, том I от ДП), В. Б. Н. (л. 16, том I от ДП), Н. А. А. (л. 17 – л. 18, том I от ДП), А. С. С. (л. 20 – л. 21, том I от ДП) е започнато разследване на престъпление по чл. 155а, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК – за това, че на 29.10.2022 г., около 15,30 ч. в [населено място], на кръстовището на [улица]и [улица], чрез информационна технология – социална мрежа „Елмаз“, използвайки потребителско име Д. Т. и съобщителна техника – мобилно приложение „Вайбър“ се представяло и събиращо информация за лице ненавършило 18-годишна възраст – Н. А. А., за да установи контакт с нея, с цел извършване на блудствени действия и съвкупление. Образувано е досъдебно производство № 228 ДПК - 1505/2022 г. по описа на 04 РУ – СДВР.

Повод за задържането на ищеца станал подаден сигнал от А. С. на спешен номер 112, че граждани са задържали педофил на кръстовището на [улица]и [улица]. На място е изпратен полицейски патрул на 04 РУ – СДВР в състав В. М. и В. Н. (разпитани като свидетели по досъдебното производство) и колегата им К. Х..

С Протокол за доброволно предаване от 10.11.2022 г. (л. 1, том II от ДП) ищецът е представил на разследващия орган копия на медицински документи, приложени на л. 2 – л. 34, том II от ДП, част от които са представени и към Исковата молба и са приети като доказателства по делото - Епикриза, издадена на 19.10.2012 г. от Неврологично отделение на МБАЛ „Св. Екатерина“ ООД – П. за проведено стационарно лечение в периода 12.10.2012 г. – 19.10.2012 г. (л. 23 – л. 24), Етапна епикриза от 08.04.2013 г. издадена от д-р С. – МЦ „Св. Екатерина“ ЕООД – [населено място] (л. 25), Епикриза, издадена на 30.08.2013 г. от МБДПЛР „Света Богородица“ ЕООД – [населено място] бани за проведено лечение в периода 23.08.2013 г. – 30.08.2013 г. (л. 26), първа страница на Експертно решение на ТЕЛК без отразена дата и №, с положен бланков печат „необжалвано“ без дата и подпис на длъжностно лице поставило печата (л. 27).

С Постановление на разследващия полицай от 04 РУ на СДВР от 19.03.2023 г. (л. 49, том I ДП) е назначена Комплексна съдебно психиатрична – психологична експертиза на ищеца Д. З. Т.. В представеното заключение (л. 50 – л. 62, том I ДП) на 10.04.2023 г. (констатация в постановленията на разследващия полицай при определяне на възнаграждението на експертите – л. 64 и л. 66, том I ДП) е отразено, че е преболедувал от мозъчен инсулт през 2012 г. и увреждане на лицевия нерв вляво през 2018 г. Не се води на отчет в психиатрично заведение и не са установени данни за фамилна обремененост. При извършеното през м. ноември 2022 г. почти непосредствено след задържането психиатрично изследване, експертите не са установили данни за наличие на същинско психично заболяване при ищеца. Констатирано е, че е адекватен, с интактна психика (запазено, стабилно и нормално функциониране на психичните процеси), годен правилно да отразява реалната действителност.

Като доказателство по делото е прието представеното с исковата молба копие на болничен лист, издаден месец след посоченото изследване в досъдебното производство (л. 22), в който е

отразено, че в периода 06.12.2022 г. – 23.12.2022 г. ищецът Д. З. Т. е бил на лечение в Държавна психиатрична болница – П. в продължение на 11 дни, а след това му е назначена терапия, приложима в домашно амбулаторни условия за срок от 7 дни. Не са представени други медицински документи по повод на проведеното болнично лечение, а и досежно предписаната терапия за лечение в домашно амбулаторни условия. Не са представени медицински документи и за проведен контролен преглед на 24.12.2022 г., според отразеното в болничния лист. Болничният лист не е представен в хода на разследването по ДП № 1505/2022 г. по описа на 04 РУ - СДВР, въпреки че то е приключило поевече от половин година по – късно – с Постановление за прекратяване на наказателното производство от 24.07.2023 г. на наблюдаващия прокурор от Софийска районна прокуратура (л. 256 – л. 257, том III).

Останалите приети като доказателства по делото представени с исковата молба медицински документи отразяват данни за здравословното състояние на ищеца в периоди значително предшестващи процесното задържане - последният издаден и представен документ е решение на ТЕЛК, което макар и с непълно съдържание сочи период на призната намалена работоспособност - 1 година до 01.06.2014 г.

Започнатото на 29.10.2022 г. разследване по досъдебно производство № 1505/2022 г. по описа на 04 РУ – СДВР е приключило на 24.07.2023 г. с Постановление за прекратяване на наблюдаващия прокурор от СРП (л. 256 – л. 257, том III ДП), в което е прието, че събраните доказателства не установяват осъществен от обективна страна състав на престъпление по чл. 155а, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. Посочено е, че по несъмнен начин е установено, че ищецът Д. Т. не е осъществил комуникация с малолетно лице, а комуникацията му с непълнолетната Н. А. е била по инициатива на А. С..

Приетите по искане на процесуалния представител на ответника писмени доказателства – Справка съдимост, издадена от Бюро „Съдимост“ при Районен съд – [населено място], рег. № 251201005000520280 от 01.12.2025 г. (л. 71) и Справка, издадена от началник на сектор „Информационно обслужване“ при СДВР, рег. № 513р – 78799 от 25.07.2025 г. (л. 79) сочат, че няма данни ищецът Д. З. Т. да е осъждан за извършени престъпления, а в Информационните системи на МВР и Централизираната информационна система на Следствените служби има отразена една единствена регистрация - задържането му от полицейски орган на 04 РУ – СДВР на 29.10.2022 г. в 16,00 ч. като заподозрян, по информация за непълнолетно лице в интернет – чл. 155а, ал. 1 НК. Отразен е и часът на освобождаване – 11,30 ч. на 30.10.2022 г.

От показанията на разпитаната свидетелка – сестра на ищеца Б. М. (л. 82-гръб и л. 83) се установява, че първият ѝ контакт с него след задържането е бил около 20 дни по-късно в дома му в [населено място] (л. 83). Твърди, че „...паниката и тревогата бяха големи и за него, и за нас“. Заявява, че е гледала видео клип в интернет, на който е било заснето задържането на ищеца „... вижда се как е арестуван, подписва документи на капака на полицейската кола и как полицаите го откарват“. Категорична е, че цялата ситуация се е отразила негативно на брат ѝ, за когото „Срамът и позора са му големи.“, „...и до ден днешен изпитва срам. Излизаме по селото, но се чувства некомфортно“, „Лежа в Психиатричната болница в П.“, а след това остана да живее за известен период мен, защото е „...много напрегнат, страхуваше се, не спеше спокойно.“. Свидетелката М. заяви, че „хората бяха гледали и други клипове на човека, който ги е правил и ги е пуснал в интернет и не вярваха, че това нещо е извършено от моя брат.“. Впоследствие отношението им отново се е променило в положителна за ищеца насока, след като са разбрали, че няма общо с това, за което го обвиняват.

Описаните релевантни за настоящия казус факти не са спорни за страните, установяват се от

събраните непротиворечиви писмени и гласни доказателства и дават основание за следните правни изводи:

Предявеният иск срещу Столична дирекция на вътрешните работи за обезщетение на неимуществени вреди с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е процесуално допустим.

Вредите, чието обезщетяване се претендира, са настъпили от отменен с влязло в сила на 16.12.2023 г. Решение № 1758/18.04.2023 г. по АНД 15326/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, незаконосъобразен административен акт - заповед за задържане на лице № 2283з-1086 от 29.10.2022 г., издадена от полицейски орган при 04 РУ – СДВР.

Искът е предявен от активно легитимирана страна – адресат на отменения акт срещу пасивно легитимиран ответник – Столична дирекция на вътрешните работи в чиято структура е служител полицейският орган.

Не са изтекли предвидените в разпоредбата на чл. 110 и чл. 111 б. „в“, предл. второ от ЗЗД погасителни давностни срокове (*решението за отмяна на Заповедта за задържане е влязло в сила на 16.12.2023 г., а исковата молба е депозирана на 05.06.2025 г.*).

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица, осъществени при или по повод изпълнението на административна дейност. За да бъде ангажирана обективната отговорност на ответника следва да се установи кумулативно наличие на предпоставките:

- 1) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или на длъжностно лице,
- 2) причинени вреди от имуществен и/или неимуществен характер,
- 3) пряка причинна връзка между настъпилите вреди и незаконосъобразния акт, действие или бездействие.

Тежестта на доказване на всички правопораждащи елементи от фактическия състав е на ищеца, а липсата на който и да е от тях предполага неоснователност на исковата претенция. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди пряка и непосредствена последица от увреждането, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ.

Безспорно установен в настоящия казус е първият от елементите на фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - отменен по съответния ред административен акт.

Началният час на задържането на ищеца в изпълнение на отменената заповед рег. № 2283з-1086 от 29.10.2022 г. съответства на данните за фактическото му задържане в района на кръстовището на [улица]и [улица]в [населено място]. В приложените документи към досъдебното производство се съдържа информация за времето на подаване на сигнала от А. С. на спешен номер 112 - 15:30 ч. на 29.10.2022 г., на който са се отзовали служители на 04 РУ – СДВР. Периодът на фактическото задържане е 19 часа и 30 минути при максимално предвиден срок – до 24 часа, съобразно отразения час на освобождаване 11,30 ч. на 30.10.2022 г.

Задържането под стража е принудителна административна мярка, която има за цел да предотврати евентуално извършване на престъпление, да осуети настъпването на съставомерните вредни последици, както и да препятства възможността на вероятния извършител да се укрие или да избегне наказателно преследване. Прилагането ѝ обичайно е съпроводено с настъпване на отрицателни последици за психическото, физическото и емоционалното състояние на задържаното лице.

Наложилото се в теорията и съдебната практика понятие за „вреди“ включва всички отрицателни последици, които засягат неблагоприятно имуществени права и/или защитени от правото нематериални блага и интереси на увреденото лице. Непосредствените вреди следват

противоправния резултат по време и място, а преките – установяват причинната връзка между противоправното поведение на извършителя на увреждането и настъпването на вредата.

След направеното уточнение с допълнителната молба от 07.07.2025 г. (л. 31) относно периода, за който се претендира обезщетението за неимуществени вреди - от 16.12.2023 г. до датата на завеждане на исковата молба – 05.06.2025 г., претенцията включва единствено настъпилите преки вреди от отменената като незаконосъобразна заповед за задържане, с влязлото в сила на 16.12.2023 г. решение по АНД № 15326/2022 г. по описа на СРС, НО, 110 състав.

Негативните последици от незаконосъобразното ограничаване на правото на свободно придвижване в място за временно задържане обичайно се проявяват с различен интензитет в продължителен период от време следващ времето на фактическото задържане. В този смисъл са показанията на свид. Б. М., която сочи, че *„И сега е много неспокоен. Непрекъснато вдига кръвно и въпреки всичко той сам не може да го преживее. Изпитва болка. Срамът и позора му са големи.“*, *„Избягва винаги да говори за случилото се. Отрази му се много лошо на здравето и на всичко.“*, *„И до ден днешен изпитва срам. Излизаме по селото, но не се чувства комфортно.“* (л. 83).

В конкретния казус основанието за задържането на ищеца – заподозрян в извършване на престъпление по чл. 155а от НК е предпоставило предприетите на мястото на задържането действия по чл. 75, ал. 2 от ЗМВР и принудителното му отвеждане до районното управление, съгласно чл. 76, ал. 1, т. 2 от ЗМВР. Същите са от значение за интензитета на твърдените вредни последици от задържането.

Неподкрепени от представените доказателства, включително и приобщените от досъдебното производство, са твърденията в исковата молба за недопустимо ограничаване за времето на задържането на приемана от ищеца медикаментозна терапия. В Протокола от извършения обиск (л. 114, том I ДП) не е отразено да са открити медикаменти и лекарства и/или рецептурни бланки за предписано лечение. Ищецът не е пожелал за задържането му да бъде уведомен негов близък родственик, чрез който да предостави доказателства за назначена терапия, а и да му бъдат осигурени медикаменти и лекарства. Липсват данни и за проведен въпреки волята му медицински преглед по повод на задържането. Провеждането на медицински преглед при задържане е задължително за непълнолетни лица, с оглед оценката на общото им физическо и психическо състояние. Такъв преглед може да се извърши и по инициатива на полицейски орган при наличие на конкретни здравословни причини за каквито ищецът не само не е представил доказателства към момента на задържането си, но не е посочил в декларацията – приложение към заповедта за задържане, а и в саморъчните сведения, които е дал по случая. Отразената в декларацията към заповедта за задържане 50% намалена работоспособност (л. 115, том I ДП) като факт може да се свърже единствено с представеното и прието като доказателство в настоящото производство (л. 22), приложено и към материалите от разследването (л. 13, том II) Експертно решение на ТЕЛК № 2349 от 24.06.2013 г., което съдържа данни за отдалечен назад във времето период повече от 8 години.

Категорично установено от представеното копие на болничен лист, а и от показанията на свид. М. е, че в периода 06.12.2022 г. – 23.12.2022 г., месец след извършеното от експертите, които са изготвили заключение на възложената в досъдебното производство Комплексна съдебно психиатрична психологична експертиза, през ноември 2022 г. психиатрично и психологично изследване на ищеца, той се е лекувал в продължение на 11 дни в Държавна психиатрична болница – П., а след това е приемал в домашни условия предписана медикаментозна терапия за периода на временната му нетрудоспособност - 7 дни (л. 22).

Не се събраха доказателства и за твърденията в исковата молба на мястото на задържането

служители на полицията да са документирали чрез видеозаснемане предприетите действия спрямо ищеца - задържането и принудително отвеждане с полицейски автомобил, както и да са ги оповестили на потребители на социални мрежи и в интернет пространството.

Признания за тези факти – видео заснемането на задържането на ищеца и предаването на живо в създадени за тази цел профили във „Ф.“ се съдържат в приобщените документи от досъдебно производство № 1505/2022 г. по описа на 04 РУ – СДВР, пр. пр. № 44239/2022 г. по описа на СРП - в показанията на А. С. (*Протокол за разпит от 29.10.2022 г. – л. 20 – л. 21, том I от ДП*) – „След извършения граждански арест се обаждате на тел. 112, за да дойдат и да арестуват педофила. Цялото нещо бива заснето и излъчено на живо в няколко „Ф.“ страници, от които „А. С. младите срещу системата“ и „Фондация общност с идеал“. Такъв е и днешният случай“ и още „Полицаяте задържаха в мое присъствие лицето, представило се за „М.“. Цялата ситуация бе излъчена във „Ф.“ страници споменати по-горе.“ и в показанията на В. Д. (*Протокол за разпит от 01.11.2022 г. – л. 27, том I от ДП*) – „Тактиката ни е ние да изчакаме отстрани на мястото на срещата да дойде съответния педофил, който чакаме и след като дойде на срещата с момичето, почваме да снимаме на живо във Ф. и да предаваме записа на живо в нашата Ф. страница „Младите срещу системата“ и във Ф. страницата „Общност и идеал“. ... след като ги снимаме малко как вървят заедно, ние ги спираме и задържаме педофила, след което се обаждате на полицията да дойде на място и да го задържи.“, „От момента, в който се срещнаха Н. и педофила, аз започнах да предавам на живо в нашата Ф. страница „Младите срещу системата“, а А. започна да предава на живо в неговите страници.“.

В този контекст, съдът възприема и заявеното от свид. М. : „Виждах към клип, на който се вижда задържането му. Знам, че са били голяма група хора, когато са го заобиколили и са го задържали. Започнали са да го обиждат. Това съм го гледала като клип на телефон.“, „На клипа, който съм гледала се вижда и присъствието на полицаи. От клипа се вижда как е арестуван, подписва документи на капака на полицейската кола и как полицаяте го откарват.“, „Хората бяха гледали и други клипове на човека, който ги е правил и ги е пуснал в интернет и не вярвах, че това нещо е извършено от моя брат“.

В настоящото производство не се събраха доказателства и за отправени обидни думи и нецензурни изрази към ищеца от служители на полицията. Подобна информация не се съдържа и в показанията на свид. М..

От значение за интензитета на подлежащите на обезщетение неимуществени вреди е уточнението направено от свидетелката „Като казвам, че случилото му се отрази лошо на състоянието имам предвид всичко събрано в едно – че е бил задържан в полицията, че са го снимали в клип и обидните думи спрямо него.“. (л. 83- гръб).

Безспорно незаконосъобразното почти 20 часово задържане е предизвикало не само отрицателни емоции у ищеца, но съществено е повлияло на общественото мнение за него и отношението към личността му, поради публично оповестеното основание за задържането му чрез видеоклиповете в социалните мрежи. Събраните доказателства не позволяват ясно разграничение на степента на отрицателно въздействие на трите основания – незаконното задържане, предприетото разследване за престъпление по чл. 155а от НК и видеозаснемането и оповестяването на данните от задържането на живо в социалните мрежи - които са причина за предизвикания страх от последващо задържане, засегнали са съществено честта и достойнството му, и изгражданото в продължение на дълги години в съзнателния му живот добро име и авторитет в обществото. Най – силно отражение за това е последвалия опит за саморазправа с ищеца от възмутени граждани, което е довело и до съзнателната му социална изолация, временната промяна в местоживеенето, нарушенията на съня и дългосрочното влошаване на здравословното състояние наложило и

лечение в специализирано болнично заведение. Всяко едно от посочените три основания е дало своето отражение върху психиката и емоционалните преживявания на ищеца в продължителен период от време. От представения документ за проведеното лечение в Държавната психиатрична болница – П. може да се направи извод, че интензитета на вредните последици се е увеличавал в дълъг период след фактическото задържане.

Изложеното дава основание на съда да приеме за доказани твърденията в исковата молба неимуществени вреди, причинени на ищеца от задържането му в изпълнение на отменения административен акт, които подлежат на обезщетяване в настоящото производство.

Обезщетението следва да компенсира по справедливост, съгласно приложимата норма на чл. 52 от ЗЗД, със съответния паричен еквивалент понеслия неблагоприятните преки вредни последици от изпълнението на отменената заповед за задържане. Отчитайки значително по – ниската степен на въздействие на незаконосъобразното задържане върху емоционалните преживявания на ищеца, в сравнение със започнатото разследване по образуваното ДП 1505/2022 г. по описа на ОД - СДВР и предаваните на живо видеоклипове от задържането, за които не може да бъде ангажирана отговорността на ответника в настоящото производство, съдът сче, че на ищеца Д. З. Т. следва да се присъди обезщетение за неимуществени вреди от отменената заповед за задържане в размер на 766,94 (*седемстотин и шестдесет и шест евро и деветдесет и четири евроцента*) евро с левова равностойност 1 500 (*хиляда и петстотин*) лева, което съответства на съдебната практика по сходни казуси, а и на периода, за който се претендира. За разликата до пълния предявен размер от 5 400 лева – искът като недоказан следва да бъде отхвърлен.

Доказана по основание е акцесорната претенция за законни лихви. Присъденото обезщетение в размер на 766,94 евро следва да се изплати заедно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска 05.06.2025 г. до окончателното изплащане на обезщетението. Частично, в съответствие с уважения размер на иска за неимуществени вреди следва да се уважи и предявената в размер на 1 100 лева с равностойност в евро – 562,42 евро, съгласно уточнителната молба (л. 31) претенция за лихви за периода 16.12.2023 г. – 05.06.2025 г., а именно – в размер на 154,41 (*сто петдесет и четири евро и четиридесет и един евроцента*) евро с левова равностойност 302,00 (*триста и два*) лева, а за разликата до предявения размер – да се отхвърли като недоказана.

Исковата претенция за обезщетение на имуществени вреди - платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева за процесуално представителство на ищеца по АНД № 15326/2022 г. по описа на СРС, НО, 110 състав като недопустима следва да бъде оставена без разглеждане, а производството в тази част – прекратено. Съдебните разноси подлежат на възстановяване в производството, в което са направени, доколкото отговорността за разноси е с акцесорен характер и следва реда на защита на спорното материално право. Наличието на нормативно предвидено средство за възстановяване на разностите за процесуално представителство в проведеното, по реда на чл. 72, ал. 9 от ЗМВР производство пред Районния съд, което не е било упражнено, видно от мотивите на постановеното решение стр. 4 – л. 35 от делото, предполага недопустимост на претенцията в настоящото производство на посоченото правно основание в исковата молба – чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В този смисъл е Решение № 7303 от 29.06.2026 г. по адм. дело 11872/2025 г. на III о. на ВАС.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ на ответника следва да се възложи и заплащането на направените разноси от ищеца за държавна такса в размер на 5,11 (*пет евро и единадесет евроцента*) евро с левова равностойност 10 (*десет*) лева, а за адвокатско възнаграждение съразмерно на уважения размер на исковите претенции и представените доказателства (*Договор за процесуално представителство, правна защита и съдействие от 02.12.2025 г. – л. 78*) – в размер на 158 (*сто петдесет и осем*) евро с левова равностойност 309

(триста и девет) лева.

На ищеца, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ следва да бъде възложено заплащането на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ответника, съобразено с отхвърлената част на исковите претенции. Приложимата разпоредба на чл. 24, предл. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ, предвижда размера на възнаграждението да е в границите от 130 лева до 450 лева. Съответно на фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника и участието в едно съдебно заседание, според настоящия съдебен състав е възнаграждение под средния размер, а именно 200 лева с равностойност в евро 102,26, което следва да се редуцира съобразно отхвърлената част на исковите претенции до 75,67 (седемдесет и пет евро и шестдесет и седем евроцента) евро с левова равностойност 148,00 (сто четиридесет и осем) лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. З. Т., ЕГН [ЕГН] на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 766,94 (седемстотин шестдесет и шест евро и деветдесет и четири евроцента) **евро** с левова равностойност 1 500 (хиляда и петстотин) лева – обезщетение за причинени му в периода 16.12.2023 г. до 05.06.2025 г. неимуществени вреди от незаконно задържане в изпълнение на отменена заповед за задържане на лице № 2283з-1086 от 29.10.2022 г., издадена от полицейски орган – старши полицай при 04 РУ – СДВР, с влязло в сила на 16.12.2023 г. Решение № 1758/18.04.2023 г. по АНД 15326/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав, заедно със законните лихви, считано от 05.06.2025 г. до окончателното изплащане на присъденото обезщетение.

ОТХВЪРЛЯ като НЕДОКАЗАН предявения иск от Д. З. Т., ЕГН [ЕГН] срещу Столична дирекция на вътрешните работи с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за обезщетение за неимуществени вреди за сумата от 1 994,04 (хиляда деветстотин деветдесет и четири евро и четири евроцента) евро с левова равностойност 3 900 (три хиляди и деветстотин) лева – разликата между предявения размер от 5 400 (пет хиляди и четиристотин) лева с равностойност в евро 2 760,98 (две хиляди седемстотин и шестдесет евро и деветдесет и осем евроцента) евро и уважения размер от 1 500 (хиляда и петстотин) лева с равностойност в евро 766,94 (седемстотин шестдесет и шест евро и деветдесет и четири евроцента).

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. З. Т., ЕГН [ЕГН] на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 154,41 (сто петдесет и четири евро и четиридесет и един евроцента) евро с левова равностойност 302,00 (триста и два) лева – законни лихви за периода 16.12.2023 г. до 05.06.2025 г. за присъденото, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, обезщетение за неимуществени вреди.

ОТХВЪРЛЯ като НЕДОКАЗАН предявения иск от Д. З. Т., ЕГН [ЕГН] срещу Столична дирекция на вътрешните работи за законни лихви за периода 16.12.2023 г. до 05.06.2025 г. - за сумата от 798 (седемстотин деветдесет и осем) лева с равностойност в евро 408,01 (четиристотин и осем евро и един евроцент) – разликата между предявения размер от 1 100,00 (хиляда и сто) лева с равностойност в евро 562,42 (петстотин шестдесет и две евро и четиридесет и два евроцента) и уважения размер от 302,00 (триста и два) лева с равностойност в евро 154,41 (сто петдесет и четири евро и четиридесет и един евроцента).

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения иск за имуществени вреди от Д. З. Т., ЕГН [ЕГН]

срещу Столична дирекция на вътрешните работи в размер на 500 (*петстотин*) лева с равностойност в евро 255,65 (*двеста петдесет и пет евро и шестдесет и пет евроцента*) - платено в брой адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по АНД № 15326/2022 г. по описа на СРС, НО, 110 състав и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. З. Т., ЕГН [ЕГН], основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, направените разноски за държавна такса в размер на 5,11 (*пет евро и единадесет евроцента*) евро с левова равностойност 10 (*десет*) лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 158 (*сто петдесет и осем*) евро с левова равностойност 309 (*триста и девет*) лева.

ОСЪЖДА Д. З. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 75,67 (*седемдесет и пет евро и шестдесет и седем евроцента*) евро с левова равностойност 148,00 (*сто четиридесет и осем*) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: